

SPCG

KANCELARIA PRAWNA

WWW.SPCG.PL

NEWSLETTER PRAWA PODATKOWEGO LUTY 2020

Zespół prawników praktyki prawa podatkowego w kancelarii SPCG świadczy usługi w zakresie kompleksowego doradztwa podatkowego. Sporządzamy opinie prawne w przedmiocie wykładni i stosowania przepisów prawa podatkowego. Oferujemy pomoc prawną na wszystkich etapach postępowań związanych ze zobowiązaniami podatkowymi, w tym również w postępowaniach sądownoadministracyjnych.

Na bieżąco analizujemy zmiany w uregulowaniach prawnych z zakresu prawa podatkowego oraz orzecznictwo i interpretacje podatkowe. Śledzimy też przebieg prac legislacyjnych dotyczących przepisów prawa podatkowego.

W niniejszym opracowaniu prezentujemy wybrane przez nas orzecznictwo sądów administracyjnych oraz interpretacje podatkowe, a także informacje o ważniejszych wprowadzonych lub planowanych zmianach w przepisach podatkowych.

Archiwum newsletterów dostępne jest pod linkiem:
<https://spcg.pl/newsletter/>

Zapraszamy również na łamy naszego bloga, na których na bieżąco podejmujemy się interpretacji przepisów prawa, przede wszystkim z perspektywy przedsiębiorców.
<https://spcgblog.pl/>

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE

PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH

- § Poręczenia udzielane bez wynagrodzenia na rzecz podmiotu powiązanego mogą stanowić nieodpłatne świadczenie.
- § Ograniczenie w zaliczaniu do kosztów uzyskania przychodów wydatków na zakup usług niematerialnych należy interpretować ściśle.

PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH

- § Zasady ustalania kosztów uzyskania przychodów z tytułu zmniejszenia udziału kapitałowego w spółce komandytowej.

PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG

- § Rekompensata za świadczone na rzecz miasta usługi transportu publicznego nie podlega opodatkowaniu VAT.
- § Wynajem pomieszczeń na cele mieszkaniowe pracowników najemcy nie podlega zwolnieniu z opodatkowania VAT.

NOWOŚCI LEGISLACYJNE

- § Projekt rozporządzenia w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od niektórych dochodów (przychodów) związanych z kredytem hipotecznym udzielonym na cele mieszkaniowe.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB PRAWNYCH

Poręczenia udzielane bez wynagrodzenia na rzecz podmiotu powiązanego mogą stanowić nieodpłatne świadczenie – wyrok NSA z dnia 16 stycznia 2020 roku, sygn. II FSK 373/18.

Stroną w sprawie była spółka funkcjonująca w ramach grupy kapitałowej. Zgodnie z przyjętą w grupie polityką poręczeń, każdy z pomiotów należących do grupy kapitałowej mógł otrzymać zabezpieczenie spłaty kredytu od jednego lub kilku podmiotów z grupy, przy jednoczesnym zobowiązaniu się do udzielenia poręczenia pozostałym członkom grupy kapitałowej. W konsekwencji, po stronie każdej spółki, która otrzymała poręczenie od innego podmiotu z grupy, występowało zobowiązanie do świadczenia wzajemnego wobec tego podmiotu. Termin spełnienia świadczenia wzajemnego (udzielenia poręczenia) nie był jednak sprecyzowany i zależał od indywidualnych okoliczności biznesowych.

Spółka wystąpiła do organu podatkowego z pytaniem, czy w opisanej powyżej sytuacji udzielanie wzajemnych poręczeń skutkuje powstaniem nieodpłatnego świadczenia, które podlega opodatkowaniu CIT. W ocenie spółki, udzielanie poręczeń na warunkach określonych w polityce poręczeń funkcjonującej w grupie nie stanowi świadczenia nieodpłatnego, jest bowiem związane ze świadczeniem wzajemnym w postaci obowiązku po stronie podmiotu uzyskującego poręczenie udzielenia poręczenia w przyszłości. W ocenie spółki nie powinno mieć znaczenia, w którym momencie wystąpi przedmiotowe świadczenie wzajemne.

Organ podatkowy uznał stanowisko spółki za nieprawidłowe, uznając, że w momencie udzielenia dane poręczenie jest świadczeniem charakteryzującym się brakiem ekwiwalentności. Takiej konkluzji w ocenie organu nie powinna zmieniać okoliczność, że na spółka uzyskująca poręczenie jest zobowiązana do udzielenia poręczenia zwrotnego w przyszłości. Zobowiązanie to ma bowiem charakter niesprecyzowany co do terminu. Ze stanowiskiem organu podatkowego nie zgodził się WSA w Poznaniu.

Sprawa ostatecznie trafiła do NSA, który jednak przyznał rację fiskusowi. Wskazał, że analizowana polityka poręczeń może stanowić podstawę do wystąpienia przychodu z tytułu nieodpłatnego świadczenia. W ocenie sądu, nie można uznać, że w analizowanej sytuacji z udzieleniem poręczenia wiąże się świadczenie wzajemne, pomimo tego, że podmiot uzyskujący poręczenie zobowiązuje się do udzielenia poręczenia na każde żądanie poręczającego w przyszłości.

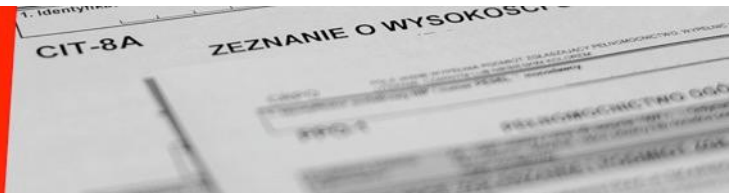
Ograniczenie w zaliczaniu do kosztów uzyskania przychodów wydatków na zakup usług niematerialnych należy interpretować ściśle – wyrok NSA z dnia 23 stycznia 2020 roku, sygn. II FSK 1750/19.

Sprawa dotyczyła spółki będącej członkiem grupy kapitałowej. W ramach grupy spółka pełniła rolę centrum usług wspólnych, w związku z czym świadczyła na rzecz innych podmiotów z grupy tzw. usługi wsparcia w zakresie działalności rachunkowo-księgowej, doradztwa podatkowego, działalności wspomagającej usługi finansowe oraz usługowej w zakresie technologii informatycznych i komputerowych. Dla realizacji powyższych zadań spółka dokonywała zakupu określonych usług niematerialnych od podmiotów niepowiązanych.

Spółka zwróciła się do organu podatkowego z wnioskiem o potwierdzenie, że ponoszone przez spółkę wydatki na nabycie usług niematerialnych od podmiotów niepowiązanych nie podlegają wyłączeniu z kosztów uzyskania przychodów na mocy art. 15e ust. 1 w zw. z art. 15e ust. 11 pkt 1 Ustawy o CIT. Spółka wskazała, że w świetle art. 15e ust. 11 pkt 1 Ustawy o CIT ograniczenie wynikające z art. 15e ust. 1 Ustawy o CIT nie będzie miało zastosowania do nabywanych przez spółkę usług niematerialnych. W konsekwencji poniesione przez spółkę w tym celu wydatki nie będą podlegały ograniczeniu w możliwości ich zaliczenia do kosztów uzyskania przychodu, z uwagi na ich bezpośrednie związanie z wykonywanymi przez spółkę usługami świadczonymi na rzecz podmiotów z grupy.

Organ podatkowy uznał stanowisko spółki za nieprawidłowe, wskazując, że co do zasady w przyjętym przez spółkę modelu działalności nabywane przez nią usługi od podmiotów trzecich nie wpływają na cenę usług świadczonych przez nią na rzecz podmiotów z grupy kapitałowej.

Rozstrzygając przedmiotową sprawę NSA wskazał, że kluczowa jest językowa wykładnia wskazanego przepisu. Zgodnie z art. 15e ust. 11 pkt 1 Ustawy o CIT, ograniczenie, o którym mowa w art. 15e ust. 1 Ustawy o CIT, nie ma zastosowania do kosztów usług, opłat i należności zaliczanych do kosztów uzyskania przychodów bezpośrednio związanych z wytworzeniem lub nabyciem przez podatnika towaru lub świadczeniem usługi. Literalna wykładnia wskazuje, że kluczowy w kontekście omawianego przepisu jest jedynie bezpośredni związek z wytworzeniem towaru lub usługi przez danego podatnika. Kwestia wpływu nabywanej usługi na cenę usługi świadczonej następnie przez podatnika nie powinna mieć w tym zakresie znaczenia.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE PODATEK DOCHODOWY OD OSÓB FIZYCZNYCH

Zasady ustalania kosztów uzyskania przychodów w związku ze zmniejszeniem udziału kapitałowego w spółce komandytowej – wyrok WSA w Gdańsku z dnia 8 stycznia 2020 r., sygn. I SA/Gd 1300/19.

Sprawa dotyczyła podatnika (osoby fizycznej) będącego współnikiem w spółce osobowej, będącej współnikiem w spółce komandytowej. Spółka komandytowa powstała w wyniku przekształcenia spółki z o.o. Spółka osobowa stała się współnikiem spółki komandytowej jeszcze przed jej przekształceniem. Na pokrycie kapitału zakładowego spółki z o.o. spółka osobowa wniosła wkład niepieniężny w postaci środków trwałych nie stanowiących zorganizowanej części przedsiębiorstwa.

Spółka osobowa planowała zmniejszenie swojego udziału kapitałowego w spółce komandytowej. Z tego tytułu spółce osobowej miały zostać wypłacone środki pieniężne, stanowiące przychód podlegający ostatecznie opodatkowaniu podatkiem dochodowym po stronie podatnika (wspólnika spółki osobowej). W związku z tym zwrócono się do organu podatkowego z pytaniem, czy kosztem uzyskania przedmiotowego przychodu po stronie podatnika jest wartość rynkowa wkładu niepieniężnego, określona w umowie spółki komandytowej na dzień wniesienia wkładu, w proporcji, w jakiej wycofywana przez spółkę osobową część udziału kapitałowego w spółce komandytowej pozostaje do całkowitej wartości tego udziału.

W odpowiedzi organ podatkowy wskazał, że kosztem uzyskania przychodu związanego ze zmniejszeniem udziału kapitałowego w spółce komandytowej powinny być wydatki faktycznie poniesione przez spółkę osobową na nabycie lub wytworzenie środków trwałych wniesionych do spółki komandytowej (przed przekształceniem) jako wkład niepieniężny. Kosztem nie może być natomiast wartość przedmiotowych środków trwałych na moment ich wniesienia w formie wkładu niepieniężnego.

WSA w Gdańsku uznał stanowisko organu podatkowego za nieprawidłowe. W ocenie WSA rzeczywisty wydatek na nabycie lub objęcie prawa do udziałów w spółce stanowi ta wartość, o którą pomniejszył się majątek współnika w zamian za udziały w spółce (w związku z nabyciem tych udziałów). Tę wielkość obrazuje zaś wartość przedmiotu wkładu w dniu jego wniesienia, która przekłada się na wielkość nabytych (objętych) udziałów w spółce.

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG

Rekompensata za świadczone na rzecz miasta usługi transportu publicznego nie podlega opodatkowaniu VAT – wyrok WSA w Warszawie z dnia 8 stycznia 2020 r., sygn. III SA/Wa 878/19.

Stroną w niniejszym postępowaniu była spółka utworzona przez miasto. Pomiędzy spółką a miastem miała zostać zawarta umowa powierzenia spółce wykonywania usług w zakresie publicznego transportu zbiorowego na rzecz mieszkańców miasta. W związku ze świadczeniem przedmiotowej usługi spółka miała otrzymywać od miasta rekompensatę, której wysokość miała być ustalana corocznie, na podstawie szacowanej wielkości kosztów związanych ze świadczeniem usług transportu publicznego. Oprócz rekompensaty spółka miała osiągać dochody z tytułu sprzedaży biletów na rzecz pasażerów.

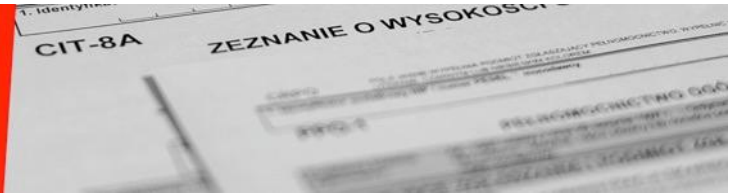
W związku z powyższym spółka wystąpiła do organu podatkowego z pytaniem, czy uzyskiwana przez nią rekompensata stanowiłaby zapłatę, o której mowa w art. 29a ust. 1 Ustawy o VAT i podlegałaby opodatkowaniu VAT. Zdaniem spółki rekompensata nie stanowi zapłaty, o której mowa w art. 29a ust. 1 Ustawy o VAT i nie podlega opodatkowaniu VAT jako wynagrodzenie za czynności wykonywane na rzecz miasta, ani jako dotacja do cen usług świadczonych na rzecz pasażerów. Spółka wskazała, że rekompensata nie stanowi wynagrodzenia za jakiegokolwiek świadczenie usług. Umową powierzenia miasto zobowiązało spółkę do świadczenia usług publicznego transportu zbiorowego na rzecz pasażerów, którzy są beneficjentami tych usług. Wynagrodzeniem otrzymywanym od miasta mogą być natomiast wyłącznie takie kwoty, które stanowią zapłatę za konkretne czynności, w związku ze świadczeniem których miasto uzyskuje korzyść.

Organ podatkowy uznał stanowisko spółki za nieprawidłowe. Wskazał, że otrzymywana od miasta rekompensata powinna być traktowana jako zapłata za usługi transportu publicznego.

Z powyższym stanowiskiem nie zgodził się WSA w Warszawie, który podzielił stanowisko spółki.

Wynajem pomieszczeń na cele mieszkaniowe pracowników najemcy nie podlega zwolnieniu z opodatkowania VAT - wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 16 stycznia 2020 r., sygn. I SA/Rz 835/19.

Sprawa dotyczyła spółki, która w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zamierzała wynajmować należące do niej lokale mieszkalne. Lokale te miały zostać udostępnione pracownikom najemcy. Wynajem miał mieć

NAJNOWSZE ORZECZENIA I INTERPRETACJE PODATEK OD TOWARÓW I USŁUG

charakter krótkoterminowy, a to w związku z potrzebą najemcy zapewnienia miejsca zamieszkania jego pracownikom czasowo wykonującym swoje obowiązki pracownicze poza miejscem stałego zamieszkania.

Spółka zwróciła się do organu podatkowego z pytaniem o zasady opodatkowania wskazanej usługi podatkiem VAT. W ocenie spółki usługi te powinny być opodatkowane stawką 8% VAT, gdyż usługa miała być świadczona na rzecz najemcy, a to dopiero najemca miał wykorzystywać najmowane lokale na zaspokajanie potrzeb mieszkaniowych swoich pracowników. Tym samym przedmiotowe usługi nie powinny podlegać zwolnieniu z opodatkowania VAT na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 36 Ustawy o VAT.

Organ podatkowy zajął odmienne stanowisko, uznając, że w kwestii oceny przedmiotowych świadczeń na gruncie podatku VAT istotny jest cel, na jaki nieruchomości mieszkalne będą ostatecznie wykorzystywane. Zgodnie zaś z zawartą umową najmu lokale mieszkalne miały być wynajmowane najemcy z przeznaczeniem na cele mieszkaniowe jego pracowników. Oznacza to, zdaniem organu podatkowego, że ostatecznym celem świadczonej usługi było zaspokojenie potrzeb mieszkaniowych pracowników najemcy, a zatem usługa ta powinna podlegać zwolnieniu z opodatkowania VAT.

WSA w Rzeszowie nie zgodził się ze stanowiskiem organu podatkowego, wskazując, że dla zastosowania zwolnienia, o którym mowa w art. 43 ust. 1 pkt 36 Ustawy o VAT, najemca powinien w wynajmowanym lokalu realizować własne cele mieszkaniowe. W analizowanym przypadku taka sytuacja nie miała miejsca.

NOWOŚCI LEGISLACYJNE

Dnia 24 stycznia 2020 r. Ministerstwo Finansów opublikowało projekt rozporządzenia w sprawie zaniechania poboru podatku dochodowego od niektórych dochodów (przychodów) związanych z kredytem hipotecznym udzielonym na cele mieszkaniowe. Zaniechaniu ma podlegać pobór podatku dochodowego od następujących kategorii przychodów:

1. umorzonych kwot wierzytelności z tytułu kredytów zaciągniętych na własne cele mieszkaniowe i zabezpieczonych hipotecznie, udzielonych przed dniem 15 stycznia 2015 r., jeżeli kwoty te będą spełniały warunki określone w rozporządzeniu;
2. świadczenia otrzymanego przez osoby fizyczne z tytułu umowy kredytu zaciągniętego przed dniem 15 stycznia 2015 r. na własne cele mieszkaniowe i zabezpieczonego hipotecznie, w walucie obcej lub w polskich złotych, lecz nominowanych lub indeksowanych do waluty obcej, w związku z powstaniem przychodu z tytułu zastosowania ujemnego oprocentowania;
3. odpowiadających równowartości umorzonych wierzytelności z tytułu kredytów, od tej części kapitału, od której następuje zaniechanie poboru podatku dochodowego od osób fizycznych na podstawie pkt 1.

Zaniechanie poboru podatku ma mieć zastosowanie do dochodów (przychodów) uzyskanych od dnia 1 stycznia 2019 r. do dnia 31 grudnia 2021 r.

Autor opracowania: radca prawny Łukasz Koc - Associate. Nadzór merytoryczny: adwokat Agnieszka Soja - Partner.

KONTAKT

Agnieszka Soja
adwokat
Partner
E: a.soja@spcg.pl
T: +48 12 427 24 24
www.spcg.pl

Siedziba Kancelarii:
ul. Jabłonowskich 8
31-114 Kraków
T: +48 12 427 24 24
E: spcg@spcg.pl

Oddział w Katowicach:
ul. Warszawska 10
40-006 Katowice
T: +48 32 352 19 60
E: katowice@spcg.pl

Oddział w Warszawie:
ul. Złota 59
00-120 Warszawa
T: +48 22 244 83 00
E: warszawa@spcg.pl

Oddział we Wrocławiu:
ul. św. Mikołaja 7
50-125 Wrocław
T: +48 71 739 55 00
E: wroclaw@spcg.pl